

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 459/2026
22.04.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела злостављање и мучење из члана 137. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Драгана Симића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К-648/25 од 23.07.2025. године и Вишег суда у Новом Саду Кж1 195/25 од 19.01.2026. године, у седници већа одржаној дана 22.04.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Драгана Симића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К-648/25 од 23.07.2025. године и Вишег суда у Новом Саду Кж1 195/25 од 19.01.2026. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду К-648/25 од 23.07.2025. године окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела злостављање и мучење из члана 137. став 1. КЗ и кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ, па су му за наведена кривична дела претходно утврђене појединачне казне и то за кривично дело из члана 137. став 1. КЗ казна затвора у трајању од 10 месеци, а за кривично дело из члана 138. став 1. КЗ казна затвора у трајању од 4 месеца и затим је окривљени осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 1 (један) месец у коју му се урачунава време проведено у притвору од 19.05.2025. године па надаље.

Истом пресудом окривљени је обавезан да на име судског паушала плати суду износ од 5.000,00 динара у року од месец дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења. Окривљени је обавезан и да накнади нужне издатке и награду везано за заступање од стране браниоца по службеној дужности - адвоката Александра Николића, а о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Кж1 195/25 од 19.01.2026. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА - адвоката Драгана Симића и потврђена је пресуда Основног суда у Новом Саду К-648/25 од 23.07.2025. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Драган Симић, због повреда одредаба члана 13. став 2, члана 86. став 2. и 3, члана 88, члана 89, члана 389. став 1. тачка 1), члана 394. став 3, члана 395, члана 397, члана 406, члана 419, члана 438. став 2. тачка 3) и члана 508. став 1. ЗКП, те због повреде одредбе члана 54. КЗ, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, те да преиначи у целини или делимично првостепену и другостепену одлуку или само другостепену одлуку или да у целости укине првостепену и другостепену одлуку или само другостепену одлуку и предмет врати првостепеном или другостепеном суду на поновно одлучивање, с тим да нареди да се поступак одржи пред потпуно измењеним већем.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП предвиђено је да ће Врховни суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају, бранилац окривљеног АА као разлог подношења захтева за заштиту законитости истиче повреду одредбе члана 54. КЗ, цитирајући при томе законски текст исте. Међутим, бранилац даље у поднетом захтеву у својим наводима уопште не указује у чему је то конкретно суд прекорачио границе свога овлашћења приликом изрицања кривичне санкције окривљеном и у чему се то евентуално огледа повреда одредбе члана 54. став 3. КЗ од стране нижестепених судова, већ у својим наводима у овом делу само истиче да суд није на главном претресу утврдио чињенице и околности које су од значаја за доношење одлуке о врсти и висини кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном, будући да је по браниоцу суд неосновано одбио доказни предлог одбране да на главном претресу у својству сведока испита оштећене ББ и ВВ на наведене околности, а који наводи браниоца окривљеног би по налажењу Врховног суда суштински представљали повреду одредбе члана 440. ЗКП.

Поред тога, бранилац окривљеног као разлоге подношења захтева за заштиту законитости наводи и повреде одредаба члана 13. став 2, члана 86. став 2. и 3, члана 88, члана 89, члана 389. став 1. тачка 1), члана 394. став 3, члана 395, члана 397, члана 406, члана 419, члана 438. став 2. тачка 3) и члана 508. став 1. ЗКП, износећи при томе примедбе на начин вођења кривичног поступка и сачињавања записника о главном претресу од стране поступајућег судије појединца, те истичући, између осталог, да је суд одбијањем доказног предлога одбране да се на главном претресу у својству сведока непосредно испитају оштећене ББ и ВВ повредио начело непосредности извођења доказа, начело расправности и усмености, а такође и право окривљеног на одбрану, при чему бранилац у овом делу полемише и са разлозима које су нижестепени судови дали за своју одлуку у образложењима побијаних пресуда.

Имајући у виду да повреде одредаба члана 13. став 2, члана 86. став 2. и 3, члана 88, члана 89, члана 389. став 1. тачка 1), члана 394. став 3, члана 395, члана 397, члана 406, члана 419, члана 438. став 2. тачка 3), члана 440. и члана 508. став 1. ЗКП не представљају законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног оценио недозвољеним.

Из напред изнетих разлога Врховни суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Драгана Симића одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић